

Break seal gently

μολονότι διατηρούσε άριστες σχέσεις με τη γλώσσα της Διοίκησης, ο πατέρας μου ζωγράφιζε στην καθομιλουμένη.

αποδείχθηκε μάλιστα ικανός να συλλαμβάνει τις τρικυμίες με την πλέον εκλεπτυσμένη μεταχείριση των αποχρώσεων

i)

του γαλάζιου και ii)

του πράσινου βερονέζ· τις συνελάμβανε δίχως να έχει βοήθεια από κανέναν ή, πιθανόν, ακριβώς γι' αυτό.

έτσι γαλήνεψαν οι τρικυμίες προς το συμφέρον της γειτονιάς και της τέχνης εξίσου· όλα έγιναν νόμιμα, ο αγέρας σύχναζε τώρα αποκλειστικά σε κηδείες.

μετά τη λήξη του πολέμου, κανείς δεν είχε τη διάθεση να πολεμήσει για κανέναν και τίποτα· οι νικημένοι

είχαν ξεκουραστεί προ πολλού, οι νικητές είμαστε όλοι παιδιά με μεσογειακή αναιμία.

ήρεμοι τρόποι ενίσχυσης των ήχων του περιβάλλοντος που μεταδίδονταν σε ομόκεντρους κύκλους ενσωματώθηκαν στην επιστήμη τού να γνωρίζεις τους ανθρώπους με την πρώτη ματιά.

άκουγες πια να συζητούν για τετριμμένες επιδεξιότητες και για το είδος της καλλιέργειας απ' όπου πήγαζε κάθε τι το εφήμερο, επομένως κάθε τι το αντιληπτό.

ο πατέρας μου εκτιμούσε αυτή την έλλειψη μαχητικότητας λες και ήταν, οι δυο τους,

θιασώτες ενός άγνωστου παρελθόντος που μονίμως επίκειται.

σε όλα έκτοτε τα έργα του η θάλασσα είναι γλυκιά και φιλήσυχη, σχεδόν υποφωτισμένη αλλά την ίδια στιγμή εκτυφλωτική, *la réalité des esprits et le phénomène*

merveilleux de

leur écriture directe κόμα... κόμα...

λέω «directe» με την έννοια ότι το θέμα (garitsa bay,

κόμα...

pontikonisi, old fortress etc) αντιγραφόταν επ' άπειρον μέχρι να τυποποιηθεί.

ο πατέρας μου ποτέ δεν πρωτοτυπούσε, μόνον αντέγραφε (τοπία), αλλ' αντέγραφε όχι σαν σε διαγώνισμα, μάλλον όπως τραβάμε ένα τσιγάρο απ' το πακέτο του διπλανού.

μια τέτοια αντιγραφή ρυθμίζεται από κανόνες χωρίς να γίνεται κανόνας η ίδια: ημερολόγιο εμπιστοσύνης, προνόμια με αντάλλαγμα την αφοσίωση στις κοινές παραδοχές.

μόνον δύο ή τρεις φορές στη ζωή του ζωγράφισε τη θάλασσα σκυθρωπή, μία θάλασσα καχύποπτη, γερασμένη, απρόθυμη.

φυσάει στις περιπτώσεις αυτές σιρόκος, που θα πει πως χρειάστηκε σκούρο μπλε, γκρι και μαύρο: έτσι η θάλασσα είχε αρχίσει να μοιάζει με το μέντιουμ χέλλου πράισβερκ, τη θεία του γιουνγκ.

ζωγραφίζοντας τη θάλασσα ο πατέρας μου ζωγράφιζε το μυστικό της υπομονής, την αγάπη του για τα οικόσιτα ζώα, την προσήλωση στους θυρεούς των ευγενών της βορείου και κεντρικής ευρώπης.

το πιστεύω του ήταν: ΖΩΓΡΑΦΙΣΕ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΣΕ ΖΩΓΡΑΦΙΣΟΥΝ.

υποπτευόταν ο πατέρας μου δηλαδή πως η πρόνοια είναι η μόνη
τέχνη που δεν
μπορείς να πάρεις μαζί σου πεθαίνοντας.